

Δημοκρατικός Συναγερμός

Ιωνάς Νικολάου
Βουλευτής Λευκωσίας

16 Δεκεμβρίου 2005

Η σχολή του Πινόκιο

Ποτέ μια κυβέρνηση δεν κατάφερε τόσο γρήγορα, να απογοητεύσει τόσους πολλούς από τους υποστηρικτές της. Με αυτό τον τρόπο άρχισα την ομιλία μου, ενώπιον της Βουλής των Αντιπροσώπων, κατά τη διάρκεια της τριήμερης συζήτησης για τον κρατικό Προϋπολογισμό του 2006. Ένιωσα την ανάγκη να αφυπνίσω «δια ραπίσματος» μια κυβέρνηση που μας καταδικάζει σε ανακοπή της ανάπτυξης και οικονομική στασιμότητα. Θέλησα να στείλω το μήνυμα ότι η αναξιοπιστία και η ανακολουθία λόγων και πράξεων δεν πρόκειται να γίνει ανεκτή. Ο ΔΗΣΥ τραβάει γραμμή στην (καλών προθέσεων) ανοχή που επέδειξε για να δώσει χρόνο στην υλοποίηση των προεκλογικών τους υποσχέσεων. Αυτοί εμμένουν να συντηρούν το νέφος σκόνης που σήκωσαν με το δημοσιονομικό έλλειμμα και τα οικονομικά μεγέθη, προσπαθώντας να καλύψουν το δικό τους έλλειμμα πολιτικής και τις ανεκπλήρωτες υποσχέσεις τους. Είναι έτοιμοι να αποδεχτούν υποχωρήσεις και επιδεινώσεις, αρκεί να μπορεί να τις καταλογίσουν και να τις χρεώσουν στην προηγούμενη κυβέρνηση. Δεν δίστασαν να παρουσιάσουν την Κύπρο σαν τον μεγαλύτερο απατεώνα της Ευρώπης, που κατασκεύαζε ψεύτικους και πλασματικούς οικονομικούς δείκτες και ανεφάρμοστα προγράμματα σύγκλησης, με αποτέλεσμα, να πλήττεται η αξιοπιστία της χώρας μας.

Η Οικονομία είναι ψυχολογία και δυστυχώς έχει πέσει σε κατάθλιψη. Πρόσφατη έρευνα της κοινής γνώμης δείχνει μια κάθετη πτώση των ποσοστών αισιοδοξίας για την Οικονομία γενικά, αλλά και για την προσωπική οικονομική κατάσταση του κάθε κύπριου πολίτη, ενώ το επιχειρηματικό και επενδυτικό κλίμα έχει επιβαρυνθεί σημαντικά. Είναι ένας προϋπολογισμός που για δεύτερη συνεχή χρονιά, διαψεύδει με τόσο απροκάλυπτο τρόπο, όλες τις προεκλογικές δεσμεύσεις της κυβέρνησης. Το κεντρικό ερώτημα που προκύπτει από αυτά, είναι αν οι κύπριοι πολίτες, τα νοικοκυριά, ζουν καλύτερα σήμερα από ότι πριν τρία χρόνια.

Μειώνεται η ανεργία; Μειώνεται η φτώχεια; Σημειώνεται μείωση της οικονομικής ανασφάλειας; Αυξάνονται τα εισοδήματα και οι πραγματικοί μισθοί; Πόσο αυξήθηκε το κόστος ζωής και ποιές οι συνέπειες, αυτής, στα νοικοκυριά με χαμηλά εισοδήματα; Ποίο είναι το μέλλον; Τι μπορεί ο πολίτης να περιμένει;

Οι πολίτες πίστεψαν τις προεκλογικές εξαγγελίες για κοινωνική ευαισθησία. Σήμερα, όμως, ο πολίτης βλέπει την Κυβέρνηση να παρακολουθεί αμέτοχη, ως απλός παρατηρητής, τις εξελίξεις στην αγορά, την ακρίβεια να καλπάζει, το κόστος ζωής να αυξάνεται και το ποσοστό των συμπολιτών μας που ζουν κάτω από το όριο φτώχειας να ανεβαίνει από το 10% στο 15%. Κάθε νοικοκυρά θα διαβεβαιώσει ότι όλα ακριβαίνουν. Τα χρήματα που έχει στη διάθεσή της, πλέον, δεν φτάνουν. Βλέπει τις αυξήσεις στα καθημερινά αγαθά πρώτης ανάγκης, στα σχολικά είδη, στο πετρέλαιο, στον ηλεκτρισμό, στη λαϊκή αγορά, στην υγεία, στα ακίνητα. Πώς θα αντεπεξέλθει μία οικογένεια; Πώς ο νέος θα αποκτήσει τη δική του κατοικία;

Αυτή η κυβέρνηση στάθηκε ανίκανη να διαχειρισθεί την ευρωπαϊκή διάσταση της κυπριακής Οικονομίας και βολοδέρνει ανάμεσα στο συντηρητισμό και τον απομονωτισμό που θέλει να μας επιβάλει. Δεν έχει οράματα και συνδεδετικός κρίκος του συνονθυλεύματος αριστερών και δεξιών τάσεων είναι το πάθος τους για την εξουσία. Είναι γι' αυτό που ψεύδονται ασύστολα και είναι γι' αυτό που προσχώρησαν στη «σχολή του Πινόκιο».

Ιωνάς Νικολάου
Βουλευτής ΔΗΣΥ